

pokopališeu v Coober Pedyju. Molitve je opravil tedanji •upnik Fr. John Folkman. O njegovi smrti nam je sporočil Milan Lazar, ki •e tudi dolga leta tam koplje opale. Datum njegovega rojstva in smrti ter pogreba pa mi je povedal sedanji tamkajšnji •upnik Fr. Christopher O'Neil.

JANEZ KOLAR je bil rojen 15. 05. 1944 v Polzeli in je umrl 13. 05. 2003 na svojem domu 8 Leonis Court, Corio (Geelong). Bolehal je za astmo. Molitve zanj smo imeli v cerkvi Svete družine v Bell Parku v nedeljo, 18. maja 2003, naslednji dan pa pogrebno mašo v isti cerkvi in pogreb na Highton pokopališeu v Geelongu. Zapušča •eno Elizabeth, hčerko Vicki Elizabeth Noèevski z mo•em Jimmyjem in sinom Ericom, sina Stevena, brata Karla v Geelongu ter sestro in sorodnike v Sloveniji.

ZORKA PETREVÈÈ je umrla 20. junija 2003 v Geelongu. Predsednica Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga gospa Lojzka Kuhar piše: Pogrebna maša je bila 27. junija, nato je bila pokojna upeljena. Zorka je bila rojena v vasi Podsabotin v Goriških Brdih. V Avstralijo je prišla okrog leta 1960 in se poročila z Vencom. Rodila se jima je hčerka Doris, ki •ivi v Melbourne. •e od samega začetka je bila delavna pri Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu. Bila je èastna èlanica našega društva in je vedno rada pomagala v kuhinji. Veliko se je •rtvovala tudi za svoje prijatelje, saj ni nikoli odrekla nobenemu pomoči ali vsaj tople besede. Vsi je neizmerno pogrešamo. Zorka ima še tukaj mo•a Venca, hčerko Doris, zeta Alana in ljubljeno vnukinjo Astrid. V Sloveniji ima še mamo ter brata in sestro.

Vsej družini izrekamo globoko so•alje, Zorki pa •elimo mirno počivati pri Bogu. **Lojzka Kuhar**

FRANC JAGER je po dolgi boleznì 4. julija 2003 sklenil svoje zemeljsko •ivljenje v bolnišnici v Ballaratu. Rojen je bil 04. 07. 1921 v Trbovljah, kjer je bil pozneje tudi zaposlen v rudniku. Pred 47 leti se je poročil z Marijo •ibert. Rodil se jima je sin Franc in po nekaj letih sta preko Avstrije prispela v Avstralijo leta 1955. •ivela sta 20 let v Sunshine, nato sta se preselila v Clunec, kjer sta si zgradila lep dom. Poleg •ene Marije zapušča sina Franca, ki je poročen z Ireno in tri vnuke. Hvala vsem, ki ste stali ob strani v teh te•kih trenutkih in ga spremljali na zadnji poti.

Žalujoča •ena Marija

ANGELA UMEK je umrla na svojem domu v Hobartu na Tasmaniji 22. julija 2003. Rojena je bila 17.05.1932 v Kne•aku staršema Justini in Mihi Novak. Oba sta •e pokojna. Angela je zbe•ala preko meje z Ivanom Umekom 12. aprila 1956. Prišla sta v kamp Udine, Videm v Italiji. Poročila sta se 10. junija 1956. Od tam sta se odpravila v Avstralijo, na otok Tasmanijo. Ivan se je zaposlil v opekarni, Angela pa v tovarni èokolade. Rodila sta se jima sinova Tony in Miha. Angela je potem dobila slu•bo kuharice v Claremont Hotelu, kjer je delala trideset let do svojega 65. leta. Ivan je umrl 13.08.1981. Angela je zbolela za rakom v kosteh. Našla si je dobrega èloveka Jo•ka Zorèa, ki je v njeni boleznì zelo lepo skrbel zanj in nam tudi posredoval te podatke, ki jih je pokojna pred smrtjo sama napisala. Kljub te•ki boleznì in mnogim boleèinam je bila polna veselja in realizma. Ob mojem lanskem obisku v Hobartu je bila kljub boleèinam vesela in zgovorna. Ona je tista, ki je imela na mizi pripravljena dva kupa slik istih ljudi: mladost pred štiridesetimi leti na plesišèih in porokah; starost pred letom dni v Melbourne na pogrebu Kne•akov. Angela zapušča sinova z družinama, štiri vnuke in brata v domovini. Pokopana je bila 25. julija na pokopališeu v Hobartu.

JO•EF (PEPI) UJÈÈ je bil rojen 20. 09. 1927 v Poljanah pri Kozini. Umrl je 29. 07. 2003 v Sunshine Hospital. Pokopan je bil 1. avgusta na Keilor pokopališeu. Zapušča •eno Silvo, hčerki Lauro in Ireno ter sina Leota.

SLAVKO ŠTRUKELJ je bil rojen 01. 06. 1931 v Štrukljevi vasi pri Cerknici v veliki družini devetih otrok (5 fantov, 4 dekleta). Umrl je 5. avgusta. Ob 12. uri bi moral biti v bolnišnici in ker ga ni bilo, so poklicali njegovega prijatelja Franca Novaka. Ta ga je našel mrtvega v njegovem stanovanju na 22/6 River Street, Richmond. Njegovi sestri Zofka Šteh, ki •ivi v Združenih državah Amerike, dvesto milj iz New Yorka, in sestra Pavla iz Slovenije, sta organizirali pogreb. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 12. avgusta, naslednji dan pa pogrebno mašo. Nato so ga odpeljali v Springvale Crematorium za kremacijo. Pepel bodo poslali domov, kjer ga bodo pokopali v družinski grob.

ALOJZIJA LUDVIK roj. Tomšìe je bila rojena 21. 06. 1912 v Koritnicah pri Kne•aku. Njen oèe Franc Tomšìe je bil •upan v Koritnicah. Umrla je 12. 08. 2003 v bolnišnici v Box Hillu. Poročila se je •e pri

sedemnajstih letih z bližnjim sosedom Janezom Ludvikom. Nemci so ji leta 1944 ustrelili moč. V Avstralijo je prišla leta 1958: dve leta 1954 je sem prišel njen sin Tone, štiri mesece pozneje hčerka Ivanka in za njima še mama. Dočakala je lepo starost 91 let. Z izredno ljubeznijo in poortvoalnostjo je zanjo skrbela njena hčerka Ivanka Spevan v Doncastru (glej Misli, maj 2003, stran 23). Do svoje smrti ji je prav tako prizadevno pomagal njen sin Tone Ludvik, ki je umrl 3. septembra 2002 (Misli, december 2002, stran 21). Molitve zanjo smo imeli v naši cerkvi 14. avgusta zvečer. Po praznični maši Marijinega vnebovzvetja, 15. 08. 2003, smo jo pospremili na pokopališče Springvale. **Naj počivajo v miru!**

HVALA patru Filipu za vso skrb, pozornost in opravljeno delo v času moje in Marijine odsotnosti. Prva pot v Melbourne je v petek zvečer, 1. avgusta 2003, vodila patra Cirila in misijonarko Marijo v bolnišnico St. Vincent's Hospital. Patra Valerijana sva našla na hodniku, ko se je sprehajal in tako izpolnjeval delo zdravstvenega osebja in nas vseh po izprejšnjem okrevanju. Dobro je bil razpoložen, priljubljen na oddelku med osebjem, bolniki in obiskovalci. V nedeljo, 3. avgusta, je dobil nekaj urni dopust in je somaševal v Kew pri deseti sveti maši. V ponedeljek, 4. avgusta, je pater zapustil bolnišnico in ostal na okrevanju v Baragovem domu. Sydneyčanom smo obljubili, da ga bodo dobili takoj, ko bo mogoče, v najboljšem razpoloženju. In tako je pater Valerijan, kot je bilo v načrtu, odpotoval v Sydney 11. avgusta sredi dneva. Tja sem ga spremljal in se zvečer vrnil v Melbourne. Zlatomašniku patru Valerijanu, ki bo letos v oktobru praznoval dve tudi 40 let svojega delovanja med Slovenci v Avstraliji, želimo dobrega zdravja in se mu zahvaljujemo za vso njegovo očetovsko skrb. Naj ga Bog spremlja in mu daje moč pri vseh njegovih naporih.

Patru Filipu, patru Valerijanu, patru Janezu, slovaškemu duhovniku gospodu Petru Vojtku iz Kew, pastoralnemu svetu, društvu svete Eme, kulturnemu odboru, Slomškovi šoli, domu matere Romane, molitveni skupini, knjižnici in tečaju, pevcem, pevovodkinji in organistom, sodelavcem pri bogoslužju ter ekipam, ki skrbite za urejenost hiše Boje in okolice Baragovega doma ter mnogim dobrim dušam se zahvaljujem za vso skrb in delo, še posebej pa v tem času od konca maja

do konca julija. Hvala vsem, ki ste na različne načine oživljali ta naš skupni dom in zanj zvesto skrbite. Vsem res iskren Bog lonaj! Hvala za popravilo pralnice Viktorju Ferfolji in Bernardu Brenèiu, za nove lebove ob verandi Tonetu Bogovièu in Štefanu Ceku. Kako prijazno je bilo vstopiti v kuhinjo Baragovega doma: V kuhinji nov hladilnik, miza pogrnjena, na njej šopek in še dva rdeèa nageljna, dva kozarca in steklenica vina. Hvala predsednici in èlanicam društva svete Eme, pastoralnemu svetu, predsedniku in vsem sodelavcem. Prvo soboto v avgustu spet delovna akcija, ko je zbral okrog sebe moè Tone Mikuš...

Na praznik Marije Angelske, na porciunkulo, 2. avgusta 2003, je minilo šest let, kar smo pokopali patra Bazilija. Spomnili ste se ga dve ob obletnici smrti pa tudi pri obeh svetih mašah 3. avgusta smo molili zanj in ob 10. uri darovali zanj sveto mašo. Naj počiva v Bojem miru, nam pa vsem še izprosi dovolj moèi, da bo njegovo zaèeto in vpeljano delo še ivo.

Svete maše so v Kew od ponedeljka do èetrta ob 7. uri zjutraj, ob petkih ob 7.30 zvečer, ob sobotah ob 8. uri zjutraj. Drugo nedeljo v mesecu je v Kew sveta maša ob 9. uri, ob 11.30 je v Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Ob torkih je ob 10. uri sreèanje molitvene skupine. Èe je mogoèe, je tedaj tudi sveta maša.

Darovi v kuvertah ob negnanju: od 1200 odposlanih pisem je bilo do 18. avgusta vrnjenih 155 kuvertic s skupno vsoto \$3.665. Hvala! V avgustu moramo plaèati zavarovanje Public Liability - General in Personal Accident - Voluntary Workers \$4.162,61.

V avgustu in septembru bomo imeli pri deseti maši ljudsko petje. Zbor bo imel zopet redne vaje v oktobru (v sredo, 1. oktobra, ob 8. uri zvečer). Bo pa zbor vadal po deseti nedeljski maši.

TELEFON je tudi naše sredstvo sporoèanja in dogovarjanja. V Kew imamo dve telefonski liniji, mobilni telefon in telefaks. Vse številke so objavljene na zaèetku tega sestavka ob sliki cerkve ali kot reèemo ob glavi. **Prosim Vas, da uporabite telefonsko številko (03) 9853 7787.** Na to številko me lahko najlaže dobite, saj tudi èe nisem doma, lahko to številko pred odhodom usmerim na moj mobilni telefon (diverted call). Tako ta številka takorekoè potuje z menoj in Vam lahko odgovorim, seveda, èe nisem ravno takrat v cerkvi, bolnišnici,

domu za ostarele, na kakšnem sestanku ali za volanom. Če ne morem odgovoriti, pustite kratko sporočilo z Vašim imenom in priimkom ter Vašo telefonsko številko, da Vas lahko pokličem nazaj.

V GOSTEH in na kosilu smo imeli v soboto, 9. avgusta, provinciala avstralske frančiškanske province patra Stephena Blissa in gvardijana frančiškanskega samostana St. Paschal Friary v Box Hillu patra Mauricea Westa. Oba sta izrazila veliko veselje ob uspešnem okrevanju patra Valerijana in naročila pozdrave za vso našo skupnost.

11. avgusta je bil praznik svete Klare. Skupaj s sv. Frančiškom Asiškim sta ustanovila red klaris. Letos mineva 750 let od njene smrti.

V petek, 15. avgusta, je bil slovesni in zapovedani praznik Marijinega vnebovzeta – VELIKI ŠMAREN. Svete maše z litanijami Materi Božji v čast in obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji so bile v Kew ob 8. in 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. V Avstraliji sta zapovedana le dva praznika: veliki šmaren in božič.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali prvo nedeljo v septembru, 7. septembra, po deseti sveti maši. Bog čivi vse očete in stare očete, nonote, ki skupaj s svojimi čenami, otroci in vnuki družite svet pokonci.

29. slovenski koncert bo letos v Sydneyu v soboto, 4. oktobra. Vabimo mlade talente, da se prijavijo. Prijavnice dobite na mizicah ob izhodih iz cerkve. Lidija Bratina sprejema naročila za potovanje v Sydney z avtobusom, ki bo odpeljal iz Kew v četrtek, 2. oktobra, ob 7. uri zjutraj. Prihod nazaj bo v nedeljo v poznih urah. Cena vožnje stane \$120. Nastopajoči imajo vožnjo zastoj, oziroma jo bomo plačali z denarjem, ki ga bomo zbrali z njihovimi nastopi v času priprav.

ANNUAL MASS for Migrants & Refugees bo v St. Patrick's katedrali v nedeljo, 12. oktobra ob 3. uri popolne. Ob 2.30 pa bo na prostoru pred stolnico procesija z molitvijo rožnega venca.

PRAZNOVANJE 35. obletnice blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda bomo praznovali v nedeljo, 19. oktobra 2003. Cerkev je 20. oktobra 1968 blagoslovil koperski škof dr. Janez Jenko. Več o prenovi cerkve, praznovanju in novostih v domu matere Romane boste brali prihodnji mesec, po seji pastoralnega sveta, ki bo 25. avgusta.

POROČILI SO SE:

DAVID JOHN PFISTER, sin Johanna Pfister in Darie Grum in JESSICA BALBO sta se poročila v cerkvi Saint Mary Star of the Sea, West Melbourne, 8. marca 2003. Pričeli sta bila Hamza Salih in Suzi Stagno, duhovnik J. F. Martins.

OGRIZEK J. DUŠAN, sin Stanislava Ogrizka in Paole Gorjanc in ROSETTA N. MATASSA sta se poročila med sveto mašo v Kew, 3. maja 2003. Pričeli sta bila Andrew Wesley in Jenny Parker, duhovnik p. Ciril A. Božič.

SEBASTIAN R. HABJAN, sin Alojza Slavka Habjana in Irene Lilijane Šabec in JENNIFER K. FITZ sta se poročila v cerkvi sv. Ignacija, Richmond, 17. 04. 2003. Pričeli sta bila Paul J. Arthurson in Shannagh E. Reidy, duhovnik Fr. Noel Kierce O.Carm.

Veronika Ferfolja, hčerka Viktorja Ferfolja in Angele Čampelj in Richard W. Brown sta se poročila v slovenski cerkvi v Kew, 19. julija 2003, v navzočnosti pričel Silvije Ferfolja in Andrew McLaren Brown. Pater Janez Tretjak iz Adelaide je vodil slovesnost.

DAVID J. JAKŠA, sin Alojza Jakša in Jožef Matičič in YVETTE R. CALLAGHAN sta se poročila med sveto mašo v naši cerkvi v Kew 2. avgusta 2003. Pričeli sta bila Joe Bojan Jakša in Simone Maree Hewitt, duhovnik p. Ciril A. Božič. Čestitke mladoporočencem in veliko spoštovanja, razumevanja in ljubezni!

KRŠČENI SO BILI:

Axel Joseph REGAN, rojen 11.11.2000 v Subiaco WA. Mati Stephanie Brigitte Brand, oče Aaron Regan rojen na Jesenicah. Botra sta Warren Jones in Cheryl Litherland. IN iz iste družine: Sebastian Gabriel REGAN, rojen 04.05.2002 v Worcestershire Royal Hospital, Anglija. Botra sta Ian in Shona Hirst, zastopala sta ju Rudy Horvat in Sylvia Banovac. Cerkev Holy Family, Bell Park VIC (Geelong), med nedeljsko sveto mašo, 10.08.2003.

Abbey BRNE, rojena 10.01.2003 v Melbournu. Mati Sandra Richards, oče David Brne. Botra sta Michelle in Adrian King. Sv. Ciril in Metod, Kew VIC, 17.08.2003.

Čestitke mladima družinama, novokrščencem in botrom.

p. Ciril

Potovanje po Sloveniji

Letos sem imela srečo, da sem dovolj zaslužila za potovanje v Evropo. Srečala sem se s prijatelji, ki sem jih spoznala, ko sem živela in delala v Londonu in na Irskem. Potem sem šla še malo v Rusijo, Madžarsko, Poljsko, Češko in Estonijo. Seveda sem šla tudi za par dni v Slovenijo. Takoj po prihodu na mejo v Slovenijo, mi je šlo malo narobe. Carinik, ki je pregledoval potne liste, se je glasno zasmel in vrgel moj potni list po mizi. Imela sem namen potovati po Evropi s slovenskim potnim listom, da mi ne bi bilo treba iskati vize. Moj potni list pa ni več veljal

(bil je skoraj nov potni list, ampak lansko leto so jih menjali). Morala sem čakati 7 dni, da sem dobila novega. Noge so se mi začele tresti. Imela sem dve pot in stanovanje plačano v Pragi. Edini izhod je bil, da gremo direktno v Novo mesto, kjer je moja občina za urejanje mojih dokumentov. Moj stric Lojze iz Ljubljane me je peljal. Imela sem priliko videti maturante, ko so plesali na prostem za Guinessovo knjigo - to je bilo po vsej Sloveniji.

Tisti večer sem spoznala Natašo. Moja teta jo je srečala na festivalu praznovanja 1. maja. Nataša je bila zadnje poletje v Avstraliji. Po krajšem pogovoru smo ugotovili, da obe poznamo gospo Viki Mrak, Sandi Ceferin in Marijo Anžič. Slišala je tudi za Lidijo Lapuh. Dogovorjene smo bile z Marijo, da se dobimo na sladoledu. Poklicale smo še Lidijo Lapuh. Lidija je bila še v službi. Dogovorile smo se, da gremo skupaj na Brezje - bil je 23. maj, vigilija praznika Marije Pomagaj. Cerkev je bila prepolna. Marija je poskrbela, da smo sedele na stopnicah, imele smo lep pogled. Škof Uran je vodil sveto mašo. Pri oltarju sem videla našega patra Cirila in on mene. Maša z molitvami je trajala več ur. Spoznala sem starše Marije Anžič in od daleč sem videla brata Leona, rodnega brata patra Filipa. Po procesiji sem videla

Barbara Smrdel na obisku v Novi Štifti pri patru Niku.

Toneta Gorjupa in Leno. Potem sem zagledala znan obraz, ampak nisem bila sigurna in sem šla vprašat: "Ali ste Vi sestra Maksimilijana?" Odgovorila je: "O, joj, ali si ti Smrdelova Barbara?" Kako presenečena sem bila, da me je spoznala po tolikih letih. Pater Ciril se je po maši zadržal s pevci. Ponosno me je predstavil - jaz pa sem bila tudi ponosna. Pater Ciril nas je povabil na večerjo. Spet je bilo presenečenje. Ko so se vrata jedilnice odprla, so bili vsi duhovniki okrog mize - mi pa povabljeni, da jemo z njimi. Ko sem dala škofu Alojzu Uranu

roko, mi je rekel: "Jaz pa tebe poznam. Ti si prišla na letališče v narodni noši, ko sem jaz prišel v Melbourne leta 1993." Pater Ciril me je potem blagoslovil za srečno pot. Ko smo se z Natašo odpravljali do avta, sva srečali še patra Nikota. Vsi, ki sem jih srečala, lepo pozdravljajo vse Slovence v Avstraliji. Poslovile smo se od Brezij. Z Natašo sva krenili proti Ljubljani.

Doživela sem polno radosti, sreče in blagoslova v tem večeru.

Barbara Smrdel

Po sveti maši na Brezjah, v petek zvečer, 23. maja 2003, zbrani pred Marijo Pomagaj na samostanskem dvorišču. Z leve na desno: Marija Anžič s starši, p. Ciril, Nataša, še Nataša in Tone Gorjup.

V Berlinu – srečanje duhovniškega letnika

Letos junija smo imeli duhovniki, ki smo bili posvečeni v Sloveniji leta 1980, srečanje v glavnem mestu Nemčije. Da je za srečanje izbran ravno Berlin, je pač razlog v tem, da tam deluje kot •upnik na slovenski in nemški fari Dori Pečovnik, naša generacija. Seveda smo počakali, da je prišel na obisk tudi p. Ciril, zopet naša generacija in tako se je zgodilo. Navadni smrtniki potujejo z letalom, nam pa je bila ta možnost še predraga, zato smo vzeli vlak. V trinajstih urah pribriži vlak iz Ljubljane preko Munchna v nemški Berlin in to hitri vlak ICE, ki je ponos nemških •eleznic.

»Naša generacija« je •elela najti ob letniškem srečanju tudi priliko za bratski pogovor, kar je na vlaku več kot odlično. Kar 42 nas je v Gospodovem letu 1980 pristopilo k posvečenju in na srečanju v Berlinu se nas je zbralo kar 20. So razlogi, da nekaterim leta in bolezen ne dajo več moči za potovanje, drugim zopet obveznosti, vendar: Hvala Bogu!, odziv je bil lep. Seveda je ob letošnjem srečanju prišlo do izraza praznovanje »Abrahama«, ki je v letošnjem letu posebej znamenit pri nas frančiškanih: p. Bernard, p. Peter, p. Franci, p. Niko in p. Ciril. Takoj naj povem, da je p. Bernard po

posvečenju eno leto mlajši zaradi študija v Avstraliji, kot »abrahamovec« pa spada v »generacijo«.

Praznovanja posameznih »Abrahamov« se vlečejo skozi vse leto. Gotovo bo pa največje slavje za »najmlajšega izmed junakov«, to je p. Cirila. Kako imenitno bi bilo slavje, ki se je začelo v Berlinu, da bi se sklenilo nekje na šumeči obali pod Ju•nim kri•em ali pa na pikniku v kakšnem senenatem gozdičku. Seveda, do decembra je še nekaj časa za pripravo takšnega praznovanja.

p. Peter Lavrih

Spoštovani!

Prilagam za naročeno za Misli. Ėestitam Vam za Vaše neumorno delo pri sestavi in odlični vsebini člankov za nas v drugi domovini. Oprostite moji zakasneli naročnini zaradi mojega zdravstvenega razloga.

Vas pozdravlja Vaš zvesti bralec I. J. Klopčič OAM, Newcastle NSW.

Hvala Vam, spoštovani gospod Klopčič OAM in vsem, ki z naročeno in darovi v Bernardov tiskovni sklad omogočate redno izhajanje Misli. Na uredništvu se po svoje trudimo, da bi bile Misli sve•e, aktualne, zaznamovane z utripom Slovenije in Avstralije. Da bi •ivljenje zapisovale in oblikovale, vsaj v neki skromni meri. Pristrène pozdrave, Vam, gospod Klopčič OAM, kakor vsem bralcem in dopisnikom Misli.

Pater Ciril, glavni urednik in Marija An•i•, urednica in namestnica glavnega urednika

Dragi slovenski duhovnik,

rad berem Misli, ki jih je naročil moj oče Nikolaj Prezelj. Ogllašam se na prošnjo patra Huga Delenjaka, ki pravi: »Ėe pade kakšna drobtinica z mize, se priporočam zanjo«. Prilagam skromen dar \$20 za patra Huga. Jaz sem bil rojen leta 1954 v Sloveniji. Redno

zahajam ob nedeljah v avstralsko cerkev St. John the Baptist v Clifton Hillu v Melbournu. •al mi je, da ne morem dati več, sem na invalidski pokojnini. Obljubim, da bom molil sveti ro•ni venec vsak dan pol ure za slovensko katoliško skupnost v Avstraliji in bral iz molitvenika Kristijan moli prav tako pol ure vsak dan. Povezan z vami Nicholas J. Sorenson.

Dragi Nicholas, hvala za Vaš velik dar. Velik zato, ker je podarjen iz velikega srca. Takšni darovi ustvarjajo ěude•e v misijonskih de•elah. Hvala tudi vsem dobrotnikom misijonov.

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi ljubljene botrice in prijateljice **MIRE URBANC** se iskreno zahvaljujemo patru Filipu za sveto mašo in tople iskrene besede. Hvala vsem, ki ste prišli k sveti maši, jo pospremili k zadnjemu počitku, za izrečeno so•alje, tola•bo, vence, cvetje. Hvala Angelci Povh za pecivo in slovenskemu klubu St. Albans za lepo in dobro postre•bo. Ljuba Mira naj počiva v miru Bo•jem poleg svojega mo•a Frenka in naj jima bo lahka avstralska zemlja. **Nečakinja Ivka Krevh z dru•ino, prijateljica Marija Uršič z dru•ino.**

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

IZ DELE TROPIC OF CAPRICORN

Slovenci smo raztreseni širom Avstralije. Povsod se najde kakšen rojak, ki si je v tej deželi na svoj način uveljavil v svojem okolju.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem iz Duaringe prejel obširno brošuro za naš arhiv, ki je bila izdana ob priliki praznovanja 125-letnice ustanovitve prve državne šole v tem centralnem delu Queenslanda.

Duaringa je poznana po obširnih farmah z več desetstisoč hektarov zemlje in vinoreje, predvsem goveda. Mesto je v znamenitem področju Tropic of Capricorn, ki obsega Rockhampton, Yeppoon, Emerald, Great Keppel Is, Carnarvon Gorge in velike premogove rudnike, kakor tudi rudnike dragih kamnov Sapphire.

V tej knjigi sta kar dve strani posvečeni našemu rojaku **Ivanu Pišotku**, ki govorijo o Ivanu in njegovem delu in življenju ter o njegovem prihodu iz Slovenije v njihovo tropično okolje.

Ob prebiranju tega članka je lahko opaziti, da se je Ivan zelo dobro uveljavil v tamkajšnji skupnosti; da je spoštovan med domačini in da ga imajo radi, da so ga sprejeli za svojega.

Tudi v lanski turistični brošuri Duaringe Shire, kjer so podane vse znamenitosti in pomembnosti njihove občine, je Ivan na sredi slike slavne olimpijske štafete, ki je pred leti šla skozi njihovo deželo.

Otroci Duaringe State School so mu iz hvalečnosti, ko jim je prebarval njihovo šolo, naredili lep reklamni plakat pod imenom **IVAN THE PAINTER**, ki poudarja vse kvalitetne usluge Ivanove firme. Ivan mi je pojasnil, da v resnici ne potrebuje nobene dodatne reklame za svoje delo, ker ima tega preveč. Zato tudi bolj poredko pride med slovensko družbo v Brisbane, katero še vedno pogreša, ker mu delo ne dopušča. Preko Misli je

Ivan še najbolj povezan s številnimi poznanimi rojaki širom Avstralije.

Ob prebiranju Ivanovega članka se mi je vsililo prepričanje, da je podobnih zgodb uspešnih rojakov še veliko več, za katere na žalost slovenska skupnost ne ve. Lepo bi bilo, da bi tisti, ki imajo za sabo svojevrstne uspehe, javne nagrade, diplome in javna priznanja ter dosežke in izrezke iz tukajšnjih časopisov o tem seznanili slovensko javnost in darovali izrezke ali vsaj kopije omenjenih dosežkov našim arhivom. Le tako bomo Slovenci pustili za sabo odtise naše prisotnosti na tem kontinentu.

OBISK Z DOLENJSKE

Prijetno smo bili presenečeni v četrtek, 7. avgusta, ko je med nas prišel avtobus izletnikov iz Slovenije ali bolje rečeno: obisk mešanega pevskega zbora KRKA. Izletno turo potovanja izletnikov po Avstraliji je vodil Janko Štebej in pri nas v Queenslandu so pevci zaključili svoje potovanje.

O tem veselem srečanju Vam moram poročati, ker je bil ta obisk za nas tukaj v Brisbanu res nekaj izredno lepega in veselega, nekaj kar sploh nismo pričakovali. S svojim lepo ubranim petjem so se predstavili kot profesionalni pevci, zaslužni mednarodnega prizorišča. Posebno energična zborovodkinja Sonja Eibej nam je z njenim profesionalnim nastopom dokazala ljubezen do svojega umetniškega dela.

Višek gostovanja pa je bil po predstavi, ko so pevci prišli z odra med nas in skupaj z nami zapeli venček slovenskih narodnih pesmi. To je bil za marsikoga ganljiv in nepozaben dogodek.

Zato je bila zgoščenka, ki jo je Mešani pevski zbor KRKA izdal pred prihodom v Avstralijo za nas